

[Finn Christensen.]

pengereformforslaget, vil jeg gerne kaste et tilbageblik over den hidtidige udvikling på dette område.

I virkeligheden skal vi helt tilbage til overenskomstsituationen i 1956, hvor den første spøde begyndelse til en sygelønsordning så dagens lys. Midt i en hektisk overenskomstsituation, hvor strejker allerede var udbrudt, blev der fremsat et mæglingsforslag, som indeholdt nogle meget vage bestemmelser om indførelsen af en sygelønsordning. Ja, mæglingsforslaget omtalte ikke engang konkret, hvad indholdet af en sådan sygelønsordning skulle være, men blot en bestemmelse om, at et udvalg hurtigst muligt skulle undersøge, på hvilken måde man kunne gennemføre en sådan sygelønsordning. Der er ingen grund til at gå i detaljer med hændelsesforløbet fra dengang, men måske som et kuriosum bør det nævnes, at der ligesom er en slags dramatisk iscenesættelse ved denne første behandling, da det i morgen er 16 års dagen for mæglingsforslagets forkastelse i sin tid. Men forkastelse af mæglingsforslaget eller ikke, en sygelønsordning kom der ud af det. Den gav dengang 14 kr. om dagen for mænd, 9 kr. om dagen for kvinder og 6 kr. om dagen for unge under 18 år. Samtidig indeholdt forslaget en bestemmelse om en 6 dages karenstid og en varighed for udbetalingen af sygedagpenge på i alt 13 uger.

Før denne sygelønsordning kom til verden, havde der været mulighed for at sikre sig sygedagpenge via sit medlemskab af sygekassen, og 85 pct. af medlemmerne havde dengang sikret sig et dagpengebeløb på 40 øre om dagen, mens resten af medlemmerne havde sikret sig det dengang maksimale beløb på 6 kr.

Som vi kan se af udviklingen, var fagbevægelsen løftestang for gennemførelsen af den sygelønsordning, som gennem årene er blevet forbedret ved regulering af satser og bestemmelser. Det er ikke første gang, vi har set, at lønmodtagerorganisationerne igennem deres overenskomster har været løftestang for sociale forbedringer på det ene og det andet område, som senere er blevet til forbedringer, der er kommet til at gælde for hele befolkningen, og jeg tror heller ikke, det er sidste gang. Vi vil også i fremtiden se,

at fremstød på arbejdsmarkedet via overenskomsterne vil føre noget sådant med sig.

Det sidste initiativ i forbindelse med en forbedring af den nuværende ordning blev taget af socialministeren ved fremsættelsen af lovforslaget om en ændring af dækningsprocenten fra 80 til 90 pct. og en forhøjelse af maksimumsbeløbene fra de nuværende 67 kr. til 106 kr. om dagen. Når dette lovforslag forhåbentlig bliver vedtaget, vil det således kunne ses, at der på ca. 16 år er sket en udvikling fra en dagpengesats på 40 øre om dagen for de fleste lønmodtagere til en dagpengesats på maksimalt 106 kr. Det er selv inflation og prisstigninger taget i betragtning en ganske kraftig forbedring af denne for mange lønmodtagere vigtige sociale ordning.

Selve den dagpengereform, som vi har til behandling i dag, tager sit udgangspunkt i socialreformkommissionens første betænkning fra november 1969 og har som forudsætning loven om en almindelig sygeforsikring, der blev vedtaget i 1971, og som forudsætter administrationen af denne dagpengereform overflyttet til kommunerne samtidig med afviklingen af sygekasserne. Som en konsekvens heraf fremsatte den forrige regering et lovforslag om dagpenge ved sygdom, tilskadekomst eller fødsel. Forslaget blev imidlertid ikke færdigbehandlet, men den forrige regerings lovforslag byggede på de tre hovedprincipper, som socialreformkommissionen opstillede, og som også er udgangspunktet for de foreliggende lovforslag.

Den nye dagpengeordning omfatter hele den erhvervsaktive del af befolkningen og ydelser efter de samme regler, uanset om årsagen til indtægtstab skyldes sygdom, en ulykke på arbejdspladsen eller fødsel. Samtidig indrettes ydelserne således fremover, at de i højere grad, end tilfældet er i dag, kommer til at svare til den enkeltes mistede indtægt, altså man går nu mere og mere over til at arbejde efter indkomstbortfaldsprincippet.

Ved første behandling af VKR-regeringens lovforslag sidste år gjorde socialdemokratiets ordfører nogle kritiske bemærkninger om det dengang fremsatte lovforslag, bl. a. kritiserede han størrelsen af dagpengeydelserne. Men som allerede omtalt har socialministeren taget konsekvensen heraf og